

dávky z přír. hodn. nemov., není nutno, aby plná moc pro doručování ve věcech dávky z přír. hodn. nemov. obsahovala speciální zmocnění pro přijímání pošt. zásilek, týkajících se záležitostí dávky z přír. hodn. nemov., jak za to má stížnost, nýbrž stačí, obsahuje-li ona plná moc všeobecné zmocnění, svědčící na přijímání zásilek ve věcech berních (§ 267 ve spojení s § 264 zák. o d. os.). Ježto pak cit. předpisy jednají o doručení ve věcech, týkajících se daní osobních, dlužno obrát »ve věcech berních« vykládati tak, že zde míněny jsou věci, týkající se daní osobních, takže plná moc znějící na přijímání pošt. zásilek ve věcech daní osobních opravňuje také k přijímání takových zásilek ve věcech dávky z přír. hodn. nemov.

Plná moc, které se stížnost dovolává, zmocňuje však Otto S. výslovně ku přijímání výzev, výměrů, zejména též plat. rozkazů ve věcech osobních daní; ale pak byl Otto S. oprávněn, aby na základě této plné moci, které se sama stížnost dovolává, přijal s účinkem pro st-le oba plat. rozkazy na dávku z přír. hodn. nemov.; stížnost dovozující opak, jest tedy bezdůvodná, pročez ji slušelo zamítnouti.

Č. 8366.

Honební právo: * Záduší, jež nemá v osadě konskribované usedlosti, nýbrž toliko pozemky a kostel, není členem honebního společenstva po rozumu § 4 čes. zák. hon.

(Nález ze dne 20. ledna 1930 č. 27.393/27.)

V ě c: Josef R. a spol. ve V. proti zemskému správnímu výboru v Praze o volbu výboru honebního společenstva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Zkoumajíc, zdali ustanovení hon. zák. o volbě hon. starosty byla řádně uvedena ve skutek, a rozhodujíc současně o stížnosti Josefa R. a spol. z V. do těchto voleb, zamítla osk. v L. výnosem ze 6. května 1927 stížnost tu jako neodůvodněnou a vzala volbu členů hon. výboru ve V. a volbu Jana P. honebním starostou na vědomí. — — —

Rekurs Josefa R. a spol. byl nař. rozhodnutím zamítnut. — — —

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Úřad založil své rozhodnutí, že hlasy odevzdané při volbě výboru hon. společenstva a jeho starosty dlužno po zákonu čítati jakožto odevzdané s účinkem, mezi jiným též na předpokladu, že 5 hlasů ze 6 odevzdaných za záduší v-cké jsou hlasy připadající na toto záduší ve vlastnosti člena hon. společenstva ve V. Proti tomuto předpokladu namítá stížnost, že právní důvod úřadem pro tento předpoklad přijatý, jakoby bylo přes to, že kostel nemá domovního čísla, za to míti, že záduší má v osadě domovní usedlost, jest právně mylným, neboť členství v hon. společenstvu přísluší podle § 4 česk. zák. hon. držitelům pozemků osady,

jakýmž však podle povahy věci nemůže býti nikdo jiný než držitel usedlosti v osadě konskribované.

Nss dává stížnosti v jejím nazírání za pravdu, trváje při své dosavadní judikatuře, že členství v hon. společenstvu přísluší podle cit. § 4 toliko držitelům pozemků osady, kdežto následující § 5, má na mysli též okruh osob, mluví o obyvatelích osady; poněvadž však osada, nemajíc pevných hranic územních, určena jest jen souborem usedlostí ji tvořících, nemůže býti »držitelem pozemků osady« nikdo jiný, nežli držitel usedlosti k osadě náležející, čili gruntovník, který jest v osadě usazen, máje v ní konskribovanou usedlost domovní, z níž právě ony pozemky jsou obhospodařovány.

Ježto žal. úřad vychází ve svém výroku z mylného právního názoru, jakoby stavení v osadě nekonskribované, jakýmž jest nesporně kostel, činilo záduší osobností v osadě usedlou a jakoby záduší pak s hlediska cit. § 4 bylo držitelem pozemků osady, jest tento výrok v rozporu se zákonem.

Č. 8367.

Vojenské věci: — Zaměstnanci veřejní: I. O podmínkách nároku neaktivního voj. gážisty v záloze na jednorázový příspěvek na výstroj a výzbroj. — II. Pro povinnost zaměstnance, vrátiti neprávem vyplacenou částku služ. příjmu podle § 151, odst. 7 a 8 zák. č. 109/26, nemá významu, že částka ta byla bona fide spotřebena.

(Nález ze dne 20. ledna 1930 č. 9632/28.)

Věc: Dr. Vilém K. v Bratislavě proti ministerstvu národní obrany stran vrácení přeplatku.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl jako poručík v záloze býv. armády rak.-uhér. převzat podle zák. č. 194/20 v tomto poměru osobním věstníkem mno z 15. listopadu 1921 č. 114 do čsl. branné moci, cvičení ve zbraní však konal až v dubnu 1926. Účetním nálezelem z 30. dubna 1927 předepsala mu příslušná hospodářská správa k náhradě částku 100 Kč, kterou mu u příležitosti řečeného cvičení jakožto jednorázový příspěvek na výstroj a výzbroj vyplatila, z důvodu, že st-l byl záložním gážistou jmenován v armádě bývalé dne 1. srpna 1917 a že záložním gážistům, jmenovaným před převratem a do čsl. armády převzatým uvedený příspěvek ne náleží. Rekurs do tohoto účetního nálezu st-lem podaný zamítla intendance zem. voj. velitelství v Bratislavě z téhož důvodu.

Nař. rozhodnutím zamítlo mno další rekurs st-lův a potvrdilo rozhodnutí řečené intendance z důvodu, že podle vl. nař. č. 440/21, čl. I. č. I lit. B přísluší jednorázový příspěvek na doplnění oděvu neaktivním gážistům při jmenování neaktivním gážistou a nastoupení do činné služby v míru, jestliže nedostali jako gážisté aktivní první příspěvek na výstroj a výzbroj podle cit. vl. nař., že toto ustanovení má podle čl. II. účinnost od 1. ledna 1922 a že rekurent sám uvádí, že byl voj. gážistou